

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre VII](#)[Item Mythologia, Venise, 1567 - VI, 03 : De Memnone](#)

Mythologia, Venise, 1567 - VI, 03 : De Memnone

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VI

[Mythologia, Francfort, 1581 - VI, 03 : De Memnone](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VI

[Mythologie, Paris, 1627 - VI, 04 : De Memnon](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VI

[Mythologie, Lyon, 1612 - VI, 03 : De Memnon](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener Digitalisierungszentrum (MDZ).

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener Digitalisierungszentrum (MDZ) , Res/4 Ant. 50

Formatin-4

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 170r°-171r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques et historiques [Memnon](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière

modification le 28/04/2023

ἦν δὲ ἄρα τὴν γαλακτοῦ φωνὴν ἀπὸ βασιλείου ἀστέρων .
 ἦν δὲ ἄρα τὴν γαλακτοῦ φωνὴν ἀπὸ βασιλείου ἀστέρων .
 ἦν δὲ ἄρα τὴν γαλακτοῦ φωνὴν ἀπὸ βασιλείου ἀστέρων .
 Qua gaudet mortale genus , vitare nec vllus
 Conspectum vult dius tuum . cum fluctibus exis ,
 Excutis & somnum ciliis , letantur vbique
 Serpentumq; hominumq; genus , volucresq; feraxq; .
 Quæque colunt altæ spruoli marmoris vnda .

Hæc illa sunt, quæ de Aurora fabulose prodita sunt ab antiquis . Hanc Thix
 & Hyperionis filiam arbitrati sunt illa de causa, quia diuina bonitate ita sta
 tuente lux è sole ad mortales manet . quid enim commodi habemus , quod
 hominibus à Deo non sit ? Hanc alii Terræ filiam & Titanis , alii nuntiam
 Titanis vocarunt , & ex oceano emergere crediderunt . quia nauigantibus
 ex vnda , aut in planitie existentibus è terra exire apparet , & è luce solis
 quem antecedit . Nam oculorum acies ad certum interuallum pro facultate
 naturali locorum distantiam metiri potest , at hallucinatur præterea ob im
 becillitatem & ob molem aeris inter aciem & distantia corpora interiecti,
 quæ spectantur . quare si quid longinquum metiri velimus , adhibenda sunt
 optice instrumenta , aut aliqua oculorum aciem adiuuantia & coarctantia .
 Efficit igitur turbidi aoris natura & surgentium assidue vaporum vt candida
 lux solis his interiectis , cum tenuis illa adhuc sit , vt rubicunda & rosea Au
 rora videatur ; quare roseum colorem , & roseos digitos & auream sedem , &
 rubentes equos illi attribuerunt , qui idem sunt & solis . propter celerita
 tem motus illi currus concessus est . Hanc niros equos habere alii dixe
 runt , non ad surgentes vapores , sed ad ipsius lucis naturam intuentes . et
 nunc dicatur de Memnone .

De Memnone .

Cap. III.

Memnon fuit Auroræ Tithoniq; filius , qui habuit fratrem ex iisdem pa
 rentibus Emathionem , vt ait Apollodor . lib . 3 . Hesiodus in Theog .

τῆσσι δ' αὖ τὴν γαλακτοῦ φωνὴν ἀπὸ βασιλείου ἀστέρων .
 Αἰθίοπασι βασιλεῦσσι , καὶ Ἐμαθίωνι ἀνακτι .

At Aurora patit Tithono Memnona fortem ,
 Aethiopum Regem , Regem simul Emathionem .

Hunc natum esse Thebis testatur Dionysius in Situ orbis in his ;

ἔστι δὲ τῆσσι δ' αὖ τὴν γαλακτοῦ φωνὴν ἀπὸ βασιλείου ἀστέρων .
 Αἰθίοπασι βασιλεῦσσι , καὶ Ἐμαθίωνι ἀνακτι .
 Μίναρ ἀπὸ Ἰλλυρίας ἦν ἀπὸ δ' Ἰνδῶν .

Nam quicumque colunt Thebas & mœnia clara ,
 Thebas ogygias He atompylas hic vb. Memnon
 Surgentem capit Auroram complexibus arctis .

Strabo tamen lib . 15 . Cissiam matrem Memnonis vocatam fuisse scribit .
 Hunc Aethiopum fuisse Regem , & ex Aethiopia ad bellum Troianum , vel
 potius è Susis Persarum cinitate venisse ait Pauf . in Phocensium rebus . nam
 omnes illas nationes Memnon ante bellum Troianum debellauerat , quæ
 mediæ fuerunt vsque ad fluuium Choaspem . Memorix prodidit strabo

Mythologia

lib. 16. non procul à Ptolemaica ciuitate Aegypti, in vrbe Abydo fuisse regiam Memnonis mirificè è lapide totam exstructam, & Labyrinthum præterea eiusdem operis, quem Memnonium vocarunt. Hunc ad bellum Troianum Priamo opem ferentem accessisse constat, qui fortiter singulari certamine cum Achille commisso occubuit. Hic vbi fuit percussus, fons scaturit, de quo aquam sanguineam fluere dicebant quotannis, quo die ille fuit cæsus, vt ex carmina testantur Calabri;

*ὄφρα γὰρ ἀπαρτίδων ἐπαφίλων ἀνιλάσεται αἶμα,
ὄφρα γὰρ ἀίματος ἕρπυς ἐκ Αἰγύπτου ᾗ τῆς, αἵματος
Καίθηται.*

10

Sanguine qui tinctus sicentes alluit agros,
Memnonis vt lux est tristis, qua concidit ille.

Ferunt illum post eadem apud Paltum Syrix iuxta Badum fluum fuisse sepultum, vt scripsit Simonides poeta. Atque supra Aesapi ostia humatum fuisse testatur Strab. lib. 13. quare vicus qui proximus fuit, Memnonius vicus dictus est. Scriptum reliquit Paus. in Laconicis Memnonis ensentotum ex ære fuisse Nicomedie cum halita, quæ imas tantum partes, & cuspidem areas haberet, in templo Aesculapii depositum. Fuerunt qui dixerint Auroram impetrasse à Ioue, vt cum Memnon rogo imponeretur, verteret in auem, quod etiam contigisse dicitur, vt ait Ouid. lib. 13. Metam.

20

Memnonis orba mei venio: qui fortia frustra
Pro patre tulit arma suo, primisq; sub annis
Occidit à forti, sic Dii voluistis, Achille.
Da precor huic aliquem solatia mortis honorem,
Summe Deum rector, maternaq; vulnera leni.
Iupiter annuerat, cum Memnonis arduus alto
Corruit igne rogos: nigriq; volumina fumi
Infecere diem: veluti cum flumina natas
Exhalant nebulas, nec sol admittitur infra.
Attra sauilla volat, glomerataq; corpus in vnum
Densatur, faciemque capit, fumique colorem
Atque animum ex igni, leuitas sua præbuit alas.

30

Dictæ sunt & alix complures aues Memnoniz vocatz ex eodem rogo exiisse, quæ inter se pugnantes in rogam relapsæ pro inferis se Memnoni consecrarunt. Theocritus ipsum etiam Memnonem in auem mutatum circa rogam volasse, rogamq; lustrasse commemorat in epichaphio Bionis, cum de cæde quereretur, vt est in his,

*ὦ πότνη Νέμεσις, ἡ δὲ Νέμεσις ἠγάθη τὴν ἀνῶν,
ἐπὶ τῆς ἀνῶν ἀνῶν τῆς Μέρωνος ἔργου.*

40

Non sic Aurora natum in conuallibus inuis
Memnonis est tumulum lustrans conquesta volueris.

Scriptum reliquit Lucianus in Philopseudo miraculum illud statum Memnonis fuisse celeberrimum: quippe cum statua illius, quæ fuit in templo Serapidis in Aegyptiis Thebis erecta, sponte sua cum radiis solis tangeretur suauem sonum emitteret, atque nescio quid lacrymabile sub solis occasum, cum matris aduentu letari, trillari discessu putaretur, vt testatus est etiam Corn. Tacit. Hanc statuam etiam reddere responsa consueuisse antiqui dixerunt. Fama est statuam ipsam nigri lapidis fuisse, quæ sonum illum emitteret.

teret. Scribit Strabo lib. 17. se Thebas in Aegyptum aliquando contendisse, ubi duo altissimi erant colossi ex integris lapidibus inter se propinqui, quorum alterius superiores partes iam corruerant ob terræmotum; huius pars illa quæ reliqua erat super base, circiter horam primam, ut inquit, sonum emisit haud quaquam magnum ingenti præfente multitudine. Sic enim erat artificiose in ipsa base incisa. Neque hoc erit sanè incredibile, siquæ quanta vis sit scientiæ cognoverit, aut si Thebanorum sacerdotum præstantiam in astronomicis philosophicisq; rebus intellexerit. Non enim illi inter scorta immundissima, neque inter lurcones vino graues maiorem ætatis partem degebant; sed quod reliquum erat tēporis ab administratione sacrificiorum, ut totum in honestissimis rerum vel naturalium vel diuinarū studiis contemplationibusque transigebant. Atqui Zex. chil. 6. hist. 64. Cippū aut vocatum fuisse Memnonem ab Aegyptiis, & columnam rubri varii lapidis fuisse, quæ fontem illum emitteret; textum quidem per diem, quia lætaretur matris præsentia, ac lugubrem per noctem, quia doleteret illius discessu. Alii sanè scriptores à Zeze dissentiunt, quia Memnonem in Illo fuisse sepultum, ac non in patriam relatum crediderunt. Atque tot sunt dicta fabulosè de Memnone. Memnonem Auroræ Tithonique filium fuisse dixerunt, quoniam in Orientis regionibus imperauit, quando & Orientem Auroræ nomine vocarunt aliquando Latini, ut est id Virg. in lib. 8.

10

20

Hinc ope barbarica, variisq; Antonius armis
Victor ab auroræ populis.

Quod dictum fuit, quia sub ortum solis, & auroræ ipsius tempore lenis aura plerumque oriatur; nam parua aura Aurora dici videtur. Quod ad Troiam militauerit, quod cæsus fuerit ab Achille, quod honorificè sepultus fuerit, id totum non abhorret ab historia. Quod verò aues ex illius rogo euolauerint, illique immortalitatem Aurora impetrauerit à Ioue, quid aliud est, quam antiquorum poetarum adulatio? nam illi ut propinquorum Regum gratiam aucuparentur, æternam & immortalem gloriam futuram ipsorum Regum dicebant, & quæ in omnes nationes perueniret, multaque fabulosis ornamentis, suauitateque orationis, tanquam horrenda pharmaca suauioribus rebus condiuerunt; ne simplex adulatio nauseam auditoribus moueret. Quæ ad eius statum mirabilitatem spectant, antiquorum artificum præstantiam patefaciunt, qui & colossos incredibilis magnitudinis, ac artificii, & columnas admirabilis tum ponderis, tum etiam incisarum figurarum artificii, non solum erexerunt, sed etiam in longinquas regiones exportarunt. Tanta vero fuit in coniungendis lapidibus scientia, ut vel diligentissimè rimantibus, nulla appareret conunctio, quare præclare dictum est in eam pyramidem, quæ fuit ex Aegypto Romam comportata;

30

Si lapis est vnus, dic qua fuit arte leuatus.

40

Si duo, vel plures; dic ubi congeries.

Quod ad mores, vitæque institutionem attineat, nihil in Memnone esse conspicio, quare tota ferè est historica explicatio. At nunc de Tithono dicamus.

De Tithono.

Cæp. 1111.

Tithonus, quem ob corporis elegantiam, amatum fuisse ab Aurora inquit, Laomedontis fuit filius, fraterque Priami, ut fama est: cum
tamen